

երևին՝ ի հասարակի յորովագոյն են ծաղկոնք քան զանծաղկա, և արմատք դեղոց քան զհասարակ բոյսս, և պայծառութեամբ երանգոց գերազանցեն բարձրա-ծաղկէն Հայոց քան զբազում աշխարհաց: Միջնա-լեռնեայ բոյսք ձգին ընդ 10-12000', և բարձրալեռ-նեայքն՝ յ'12-13.000', որ ի Մասիս և Եթ աճեն, որպէս բաղմածաղկին Քարհերձ-մէկունի (saxifraga muxoides), կապուտակն Աստղիկ ալպեան (aster alpinus), ծիրանեկապոյսն Աստղադեղ (aster pulchellus), Զանգակծաղկի բարհերձ, Սագփեաուր? (potentilla), և այլն: — Յազգս ազգս ծաղկանց որք զար-դարեն զհովիտ Հայաստանեայց՝ նշանաւորք են ուրակաւ և գեղով վարդենիք, կակաջք, Մարեմայ-ծաղիկն բարձրագոյն, շուշանն կապուտակ, և բոսորափայլն թաւիշանման Աղբրաց-արիւն՝ զոր գեղադոյն ամենայն ծաղկանց վկայեն տեսողք եւրոպէացիք, և գտանի ի կողմանս Կարնոյ, Մշոյ և Լուռոյ: Յազգս պտղոց ընտիրք են ի Հայս խաղող ի հարաւակողմանս, ծիրան ի բազում կողմանս որ ի Հայոց մուծաւ յԵւրոպա, վասն այնորիկ և ցարդ յանուն աշխարհիս մերոյ առ նոսա կոչի (armeniaca), չորք, խնձոր, տանձ, գեղձ, նուռն և թուր, յորմէ և շերամ որդն և մետաքս յարեւելեան Հայս, սեխ և ձմերուկ: անուանի են պողատու վիճակք Թորթումայ, Արտահանայ, Կաղզուանայ, Երզնկայ, Ամգայ, Սասնոյ, Բալուայ, Վանայ, և այլն: Գինին Սասնոյ, Մշու, Արդու, Երզնկայ, և այլն: Զերասէր բոյսք լինին ի կողմանս Գանձակայ (Ուտի), յԱղձնիս, ի Մոկս ուր լինի և ձիթենի, եղջիւրենի և թղենի: Իսկ բամբակ, կնճիթ, ծխախոտ, կտաւատ, գլխոր, ի բազում կողմանս: որից յարեւելեան աշխարհի: Ի ցորենաբեր վիճակս որք բազում են, անուանի է ի չորից հազարաց ամաց հետէ Շիրակայ դաշտն բարձր, և վիճակք Կարնոյ, Պինկեօլայ և խլածայ: Ընտիր է և հաճար Հայոց, որպէս ի հասարակի և ամենայն ընդեղենք և արմիք ի Հայս: Ընդ նոսին և խնկունի բոյսք, վասն որոյ քերդողք Լատինաց խնկաւորս և Անուշահոտ կոչեցին զՀայս: Նոյնպէս և արմատք բուժից և ներկոց: Ի Գարի նշանաւորաց են Լաւաճ որ և Մարդատակ և այլ պէսպէս անուամբ կոչի: Խաւճուղն Հայոց, և մեղմահամն Գաղչէ կամ մանանայն՝ որ յամարային եղանակի իջանէ կամ սլափի զտերևովք մատուտակի և մատնէգաղ փշոյ և կաղնոյ՝ ի կողմանս Տարօնոյ, Դ Հայոց և Աղձնեաց: Ընդ սոսին և այլ բոյս սիգոյ՝ յորում լինի ցանկալի Ուրդն կարմիր, յԱյրարատ նահանգի, յորմէ հանեն զգեղեցկագոյնն կարմրոց: Իսկ մարմանդք յուռթիք և պարարիչք սփռեալ են յամենայն բարձունս Հայոց, յորս զկէս տարւոյն թափառին բերաւորք Քրդաց և Թիւրքմէնից անթիւ հօտիւք խաշանց, և ոմանք ձմերանի չուեն գնան ի լայնատարած դաշտն Մուղանայ, որ յայնմ եղանակի ուռածացեալ գայարանայ, և ասպնջական լինի մարդկան և կենդանեաց ջերակարօտից, իսկ ամարանի երաշտանայ և օճուտ լինի՝ ըստ ոմանց:

28. Ի ԿԵՆԴԱՆԻՍ Բաղմասեռ ճանաչին ի Հայս հոյք հաւուց, մանաւանդ ճախնայինքն ջրասէրք և մացաւաղորք, և զնկարագիրս նախնեացն մերոց

որ ի Ե դարու՝ զկողմանց Կարնոյ և զԱյրարատայ՝ հաստատեն արգեացս քննութիւնք: յորոց Անգղիացիք բնակեալք ի Կարնոյ քաղաքի՝ առաւել քան զ'170 ազգս հաւուց նշանակեցին ի սահմանս նորին, և զգաշտ նորուն երամովք հաւուց ծածկիլ ասեն զեզերք շամբին ի բարեշունչ եղանակին: Նշանաւորք են ի հաւան Արօք, որ են կարապք մեծամեծք, և փոքր կարապք, ճայք, ձկնկուլք, սաղք և բաղք վայրիք, լոր և աքլոր, կաբաւ, փասիան, աղաւիթք մեծամեծք, տատրակք, և արագիլն և կուռնի սիրելի հիւրք Հայոց, և ճնճղուլք բազում: որոց բազմաց անուանք ոչ յիշին, և բազում անուանց անուանակիրքն անծանօթք: զի ցարդ չէ ուրուք խնամով քննեալ զկենդանական արարածս Հայաստանեայց: — Բաղմութիւն և երէք վայրիք, և անուանի յաւուր Հայկազանց որս նոցին, որ և զսահմանակից աշխարհաց իշխանս ձգէր այսր: Բազում ազգք թուին լինել եղանց և այլ ծեմանց, վիթիք և առինց, յորոց և երկայնեղջիւր առն կամ վիթ մի, այլ և կինձք ի շամբ, և բորդոնք յեղտիւր, և գոմէք ընտանեցեալք, իսկ անասուն ընտանի շատ: Ի Հայկական նահանգին Ռուսաց համարին իբրեւ 600,000 ընտանի անասունք, յորս 160,000 եղջերաւորք: Իսկ յօսմանեան մասնէ ամի ամի ողնաք ընտիրք աւելի քան զմիլիոն առաքին ի Տաճկաստան: Ի գրաստուց ազգի պատուականագոյն են երկվորք և ձիւ նժոյգք Գարապաղու և Քրդաստանի, զոր փոխան գանձուց հարկէին երբեմն վարիչք աշխարհիս՝ դրանն Պարսից՝ ի տիրապետելն սոցս: դարմանին և ուղղք յԵրեւանեան նահանգի և յարեւելայսն: Ի դաղանաց վայրենեաց գտանին վաքր և խնձ և բորեան և լուսանունք, արջ, գայլ, աղուէս, շնագայլ, շունք մեծամեծք, ցիւք, և այլն, իսկ առիւծ հազիւ երբեք ուրեք աեսանի: Ի մանուց վայրենեաց՝ ողնի և կուղ, և ջջուռն և կուղք: — Յազգս զեռնոց նշանաւորք են նախ ձկունքն առատք ի գետս, յորս յաճախագոյն գտանի կարմրախէտն, և ի լիճս՝ յորս տառելի միայն ի Վանայն, իսկ ի Սեւան իբրեւ 15 ազգք ձկանց ճանաչին, յորս 12 կոկին հայեցի անուամբք և այլ ազգեք, որպէս Կողակ, Բաղդակ, Աղինձան, Իշխանաձուռն, Գեղաքունի, Կուտուռուց, Պեօճէկ, Ամուռն, Բեխլու, Կարմրախէտ, Չալաձուռն, Չուար: Ի հզոր գետս լինին և մեծամեծ ձկունք, որպէս յԱրածանի, ուր հինքն ընդդայս լինել ասացին, և սոռուգեցաւ ի մօտոյ լինել ի նմա ձուկն վիթխարի կիտահասակ: բայց առաւել յաճախութեամբ գտանին պատուականագոյնք ի ձկանց ի բերանս Կուրայ և Երասխայ, յորոց և զանուանի աղիթն (խաւեար) գործեն, և մեծ աղբիւր է Հահու: — Բաղմութիւն են և միջատաց սեռք ի Հայաստան, յորոց ոչ սակաւ նորայայտ տեսակս հաւաքեալ բնասիրաց ոմանց Գերմանացեաց՝ բերին յԵւրոպա: Յիշելի է ընդ սոսին և մեղու, որ ի կողմանս Խաղտեաց և այլ ուրեք ուրեք ընծայն առատ և ընտիր մեղ: Ի փաստակար գեռունս նշանաւոր են կարիճք մեծամեծ ի կողմանս Աղձնեաց և ի դերբուկս աւերակ քաղաքանոյ, և մուռն և միեղ ի կողմանս Երեւանայ և Քրդաց, յորոց տաքնապեալ բնակչացն յամարանի խուսեն ի բարձունս Երանց: